

ברית העם והארץ \ שמואל שניצור - 7/8/2004

אינני יודע מדוע א"י שלי היא, ומדוע כל ארץ אחרת תהיה לי תמיד בחזקת נכר. הניסיון האנושי אומר שאפשר לעקור כל אומה ולשון מארץ אחת ולשתולה בארץ אחרת והיא תקלט שם ותשכח מנין באה. אין כמעט ארץ באירופה שלא נשטפה על ידי נדודי עמים ולא החליפה את אוכלוסיתה פעם או פעמים. הערבים יצאו מחצי האי ערב והתפשטו לאורך חופיה של אפריקה והקימו ממלכות בכל אשר באו. בכל היבשת האמריקנית בכל אוסטרליה מלאות צאצאי מהגרים שיצאו ע"מ לא לשוב. אם ההיסטוריה מלאה נדידות הרי אין בה אף מעשה אחד של עם שבכל דרכיו ונדודיו זכר מנין בא וידע שעליו לשוב, אני סבור שנאלץ להגיע למסקנה שיש רק פשר שכלי אחד וגם הוא איננו רציונלי עד הסוף.

אנחנו זוכרים אחרת. אצל עמים אחרים זכירה היא עניין של היסטוריה כתובה, הזיכרונות חיים בספרים לא בבני אדם. אצל היהודים הם חתומים בבשר הגוף וטבועים בלב ובנשמה וא"א לעקור אותם אלא עם לב והנשמה. יכולתינו לזכור היא שהבדילה אותנו מן העמים והיא שקשרה אותנו אל הארץ קשר שמהותו שונה מכל קשרים שבין אה"ע וארצותיהן.

(מתוך הספר "אבני יסוד")